

§ 7.

Патріарси-тъ до потопатъ години на мѣръ 230.

Быт. Гл. 5.

Лишеніе то на Авеля отплатилъ Богъ на Адама съсъ други сынъ, кой то се зовялъ Сиѣѣ. Подыръ това съкоги ставаль по единъ Правитель на Божія та Църква. Таквизи Правители се зовѣтъ Патріарси, и ги имало, какъ-то преди, тѣй и послѣ потопатъ. Прѣди Потопатъ были Еносъ, Каинанъ, Малелеиль, Іадеръ, Енохъ, Маѳусаль, Ламехъ и Ной. Отъ тѣзы Патріархи, Енохъ былъ найобыченъ на Бога, ималь даръ пророчески, и чудесно се зель живъ на небе то.

§ 8.

Богослуженіе-то до потопатъ и отпаданіе-то на Църква-та. Быт. Гл. 4.

На онѣзы времена Богослуженіе то състояло въ надѣжба та на обѣщанныя Избавитель въ жертвоприношеніе то и проповѣдь та. Обаче Божія та Църква тѣй отпаднала отъ развращеніе то на челоуѣцы тѣ въ продълженіе то на време то, що то туку-речи веке никой не вѣрваль, чи има истинный Богъ и никой веке не му гледалъ заповѣди тѣ, нити ги пазялъ. Само единъ Ной съ свое то си семейство отъ осмь челоуѣцы живѣялъ богобоязливо. Богъ употребляваль сичко, кое